

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXLIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

tare, & maioriore rōnis non procedit in terminis huius statuti, q̄ est correctoriū iuris cōis, ac ēt odio sum, vt uolunt Pau. Cast. & Alex. post Bal. in d. l. si de fundus C. de suis, & legi. & sup. hoc cōprobādo plures alios allegauit. Præterea si hac rō consuetudinis familiæ esset uera, & attendenda, sequeret, q̄ in terminis statuti p̄dicti in d. s. si uero l. i. cognati, & mater, ac alia fœmine agnatæ non solū deberet excludi p̄ agnatū usq; ad tertium gradum s̄m ius canonicum connumerandū, sed ēt per agnatos ultra dictum tertium, ac ēt quartū gradum positos, cū p̄ illos ēt agnatio, & ius familiæ magis conseruari diceret, q̄ p̄ matrem, cognatos, & fœminas: & tñ hoc est falsum, & 5 expressam mentē statuētū, q̄ solū p̄ agnatū usq; ad tertium gradū, ut s. illas, seu illos excludi debere noluerunt: & iō forte uerius v̄ id, q̄ uoluit Bar. in l. liber. ff. de uer. sign. & clarius Lap. in disput. 101. Soc. in consi. 9. col. ult. lib. 3. & concius notter Lud. Bolog. in cōf. 60. col. pen. qui dicunt cōseruationem agnationis non esse solā rōnem illius statuti excludentis matrem, fœminas, & cognatos p̄ agnatos masculos a successione, sed multas alias posse huius statuti rōnes assignari, vt ēt h̄ p̄ Ale. in cōf. 80. li. 1. col. 3. And. Barb. in d. c. q̄ clericis col. 2. extra de for. comp. qui inspicere possunt. Et in quā m̄ dicebat, q̄ interpretari hoc statutum, q̄ amita a successione p̄ patrū magnum excludatur, nō v̄t absonum, cum antiquitus hoc idem esset, vt h̄ in d. l. lege 12. tab. & res facile ad ius antiquum redit, d. l. i. unus §. pactus uerū quorū, rōdeo, q̄ t̄ de iure antiquo amita excludat quidem p̄ patrū, hoc est fratrem patris d. l. lege 12. sed non p̄ patrū magnum: & iō uelle dictum statutum interpretari, vt amita dicat excludi a patrūo magno, sicut a patrūo, ēt iniquum, & absonū, quinimmo ius antiquum, q̄ p̄ patrū simpliciter amita excludat, fuit iniquū reputatū, & tanq̄ odiosum, ac iniquum fuit correctum, & sublatum per d. l. lege 12. tab. ergo nullo mō statutum p̄dictum debet cō mō interpretari. Postremo non aduersatur ipsi Lucie amita statuti, q̄ nulla mulier dotata possit succedere in bonis paternis, & maternis, sed Lucia fuit nupta, atq; a patre dotata, ergo Nerino succedere non debet, sed Angelus agnatus, quia facilis est rāsio, q̄ ex eodem statuti posito sub rubrica, nulla mulier dotata & c. colligit: vult. n. statutum illud, q̄ si mulier sit dotata, non possit in bonis patris, nec matris succedere, sed in casu n̄ro non agit de succedendo in bonis patris, nec matris, sed in bonis nepotis ex fratre, cuius alias bona paterna, & materna per successionem facta sunt ipsius Nerini, igitur statutū illud non obstat. Secundo mulier dotata succedere non p̄t in bonis patris, & matris p̄ fratres utrinq; coniunctos, vel consanguineos, non aut p̄ patrū, & remotiores: vt in dicto statuto, igitur mulier dotata excludenda non erit p̄ patrū magnum, et sic il lud statuti Lucie non aduersari, sed potius opitulari d̄r. Ex quib. oib. præmissis ad fauorē Lucie amite 3 Angelum pro patrūo concludendū esse existimo, saluo tñ semper saniori aliorū iudicio. L. J. D.

S V M M A R I V M.

- Exclusus semel semper durat exclusus, nisi aliquis adsit, qui il lum secum vocet.
Mater, quæ ad secunda uota ante mortem filij transiit, pleno iure cum sorore succedit in ijs bonis, quæ ad filium aliunde, quàm a patre perueniunt.
Et de ijs liberè in quosq; disponere potest, non reseruando ea liberis primi matrimonij.
Quæ de bonis paternis, & matris, quæ ad filium perueniunt,

- 5 Iura correctoria stricte intelliguntur, neque de similibus ad similia extenduntur.
6 Mater quare per transitum ad secunda uota priuatur successione filij primi matrimonij quoad proprietatem, extantib. filij primi matrimonij.
7 Patres, & paternorum bonorum appellatione auis, & auita bona comprehenduntur non proprie, sed ex interpretatione.
8 Ab ayo proueniens dicitur profectitium, & cuius contemplatione datum censetur, & num. 10.
9 Nepos ayo succedens, mortuo filio eius patre, ex persona sua, & non patris ayo succedere dicitur, & num. 11.
10 Nepti datum ab ayo quando dicatur profectitium, & contemplatione patris datum, & quando non.
12 Nepos ad successionem aui, vel patris vnâ cum alijs in locum patris sui ueniens non ex persona patris, sed sua principaliter uenit.

E P I T O M E.

S Tatuto excludente matrem a successione filij intestata propter patruelem, reseruato illi usufructu, & sororem propter patrū, si mater, foror, & patruelis concurrant, patruelis a sorore excluditur, cumque mater admittitur.
Et si mater ante mortem filij ad secunda uota trā fuisset, ad quam partem bonorum filij, & quo iure admitti possit, extantib. alijs filijs primi matrimonij:

C O N S I L I V M C X L I X.

I N cā successionis ab intestato hereditatis D. Hieronymi de Grifonib. ad quam concurrunt mater, foror, frater patruelis, quis patruelis excludat matrem quo ad proprietatem tñ ex forma statuti, tñ ipse patruelis penitus excluditur a sorore, q̄ est proximior, & q̄ solum quo ad partem excluditur a patrūo, vt in dicto statuto: cū qua sorore uocatur mater simul in auth. defuncto. C. ad Tert. t̄ & cum patruelis a sorore totaliter reperiatur exclusus, nec adit aliquis, qui ipsum secū uocet, ipse remanebit totaliter exclusus, qui. n. semel est exclusus, semper durat exclusus, in ca. i. de seu. success. & ibi dñi feudista, Bart. in l. si filius §. qñ in pendenti ff. ad Treb. At q̄ quis mater reperiatur clusa a patrule, sed non in totum, nec simpliciter, vt tñ cum adsit persona fororis, quæ uocat, & admittit matrem secum, ipsa mater vnâ cum sorore solum ad successionem ab intestato uocata dicit, vt simul, & aq̄uis partib. debeant succedere excluso patrule, qui penitus a sorore excludit, vt in d. aut. defuncto, isten. casus est omisus a statuto, q̄ solum prouidit, qñ mater concurreret cum patrule, & nō qñ cum illis concurreret ēt foror defuncti, igitur remanet in dispōne iuris cōis, vt in l. commodissime ff. de liber. & posth. sed de iure cōi foror, & mater excludit patruelē, & ipsæ simul admittunt, & mater penitus non excluditur a patrule, qñ simul ambo concurrunt, vt sup. ergo & c. & h̄ plenē p̄ Alex. post alios in l. illa C. de collat. post Petr. de Anch. in c. canonum statuta de constit. & in consilijs suis, & ego corroboro per rex. not. in auth. de hered. ab intesta. §. si aut, ubi filij fratrum, qui deberent succedere cum fratrib. defuncti, excluduntur, qñ cum fratrib. concurrerent parentes defuncti: facit, q̄ uoluit Bal. in l. si quis filium in fin. uerb. C. de inoff. testa. ubi determinat q̄ est optimus tex. in cap. auctoritate de concilio. præb. in 6. ¶ Sed maius superest dubium, ex quo mater ante mortem d. D. Hieronymi transiit ad secunda uota, an ipsa mater solum uocetur ad partem usufructus, an uero ēt ad partem plenæ proprietatis, & cum in calu isto uarijs temporibus diuerſa,

diuersa, & 5ria emanauerint iura tam C. quam
 2 authenticorum. breuiter, & conclusiue loquendo, di
 co in primis, qd quoad bona defuncti, quae aliunde,
 q ex bonis paternis ad eum peruenerunt, ipsa mater
 simul cum sorore succedit pleno iure, & sic et quo
 ad proprietatem, ut in §. & qm mater, & ibi glo. in
 3 auth. de nup. iuncta l. si in fin. C. ad Tertull. que lex so
 lum corrigitur in eo, q faciebat dñam inter fratres
 & sorores defuncti, ut in d. auth. & in auth. & cum
 4 Dec. in l. si mater C. ad Tert. f. & talia bona, que ma
 tri quoad proprietatem acquiruntur, ipsa non tene
 tur filiis, aut filiabus, primi matrimonij reseruare, sed
 de illis liberè potest inter uiuos, & in ultima uolun
 tate disponere, ut in auth. de non eligendo §. cum
 igitur in uer. si uero intestatus, ibi. sed uocentur
 oib. cum gl. in uerb. firme, per Sal. in l. foemina §.
 illud C. de secun. nupt. & in auth. ex test. C. cod. qui
 et praesupponit hoc in hmoi bonis, ut mater hodie
 non teneatur illa filiis, uel filiabus, primi matrimonij
 reseruare, & praedicta probantur similiter in l. ma
 ter cum ibi not. per glo. Sal. Paul. de Cast. & alios C.
 ad Tertul. ¶ Quo uero f. ad bona acquisita ipsi D.
 Hieronymo ex latere patris, vcz quae profecta sunt
 ex bonis, & hereditate dñi Matthaei aui paterni, &
 in quib. nō potuit grauari per fideicommissum, vñ
 primo aspectu concludendum esse ipsam matrem
 cum sorore posse succedere aequaliter quoad ufum
 fructum, ut mater ad minus habeat dimidiam ufus
 fructus, soror uero habeat totam proprietatem di
 ctorum bonorum, ut in auth. de nupt. §. hinc nos in
 uer. si aut intestatus, & ibi glo. d. auth. ex test. d. l.
 mater, & ibi glo. Paul. de Cast. & scriben. & Salic. Et
 in d. l. foemina §. illud, Dyn. in d. l. mater, & alij cōiter,
 ut hñ per Bar. in d. l. mater, & in d. auth. ex test. Cō
 trarium tāquam uerius de iure substineri pōt
 ex mente Bar. cum quo alij simpliciter pertranscūt,
 non refricando aliter in dubium de qñe, q Barto.
 mouet in d. auth. ex test. q licet proximè dicta
 sint uera quoad bona, que ad D. Hieronymum per
 uenissent immediatè à patre suo, tñ quoad bona, q
 ad eum immediatè peruenerunt ab auo, cui ipse
 D. Hieronymus successit, quia nullus alius erat illi
 tñc proximior, secus est, qm iura, que priuāt matrē
 proprietate bonorum filij pp. transitum ad secun
 das nuptias, alijs filiis primi matrimonij existentib.
 loquuntur de bonis paternis, quae ad filium peru
 nerunt, ut in d. l. mater, ibi rerum uero paternarum.
 ¶ Secundo induco text. in auth. de nupt. in §. hinc
 nos uer. si aut intestatus, ibi, sed quanta quidem,
 que ex paterna substantia ad filiū puenerunt, eorū
 solummō habeat ufumfructū: ergo si nō ex paterna
 sed ex alia ut ex auita, secus erit: item pondero ibi
 7 tex. in residuis uerō oib. reb. que aliunde erant filio
 prater paternam successionem &c. ueniant fm uo
 cationem nostrā, de qua in d. l. mater: noto illa uer
 ba prater paternam successionem, quae stant exce
 priuè, & exclusiue, ut excludant, & excipiant oēm
 aliam successionem, prater q paternam, lñā quod
 liquidè §. si ff. de pen. leg. cum sim. ubi est casus nota
 bilis ad hoc. ¶ Tertio illo tex. in d. uer. si aut testa
 tus est correctorius tam iuris antiqui, q noui, vcz l.
 foemina in fi. & tex. in auth. de non eligendo. &c. &
 disponit, q mater priuatur proprietate, & ad solum
 ufumfructum admittatur bonorum filij, que ad il
 lum peruenerunt ex substantia, & hereditate pater
 na, in alijs uerō bonis, quae aliunde prater paternā
 successionem ad ipsum filium peruenerunt, mater
 filio primi matrimonij succedat pleno iure, prout
 ipsa generaliter succedebat in oib. bonis tam pater

nis, q auitis, & alijs quibuscunque, ut in d. auth. de
 non eligendo. &c. & cum corrigendo illud ius, quod
 prius erat generale, solum loquatur de paterna sub
 stantia, seu de paterna successionem, solum quoad il
 lam debet corrigere, & non ultra, quia iura cor
 5 rectoria strictè intelliguntur, & non extenduntur et
 de similib. ad similia l. si uerō §. de uir. ff. sol. matr. &
 ibi Imol. Bar. in auth. casta. C. de sacrosan. eccl. & in
 6 auth. quas actiones cod. titu. & simili argo utitur et
 Bar. in l. foemina ad aliud propositum C. de secun
 nup. & in d. auth. ex test. ¶ Quarto praedicta su
 dentur considerando rōnem, quare mater, quae trā
 siuit ad secunda uota, priuatur successionem filij pri
 mi matrimonij quoad proprietatem, extantibus alijs
 filiis primi matrimonij, q nam rō est iniuria, quam
 intulit animae primi mariti, quae ex trāitu suae uxo
 ris ad secunda uota ualdè contristari dñ, ut in §. que
 uerō cum gl. in uerb. defuncti in auth. de nupt. & in
 §. propeximus Rom. in sing. l. si tu scis, q si mulier
 &c. & doctores oēs cōiter hanc rationem conside
 rant, & non aliam quoad istum casum, ut in d. l. fo
 mina in d. auth. ex testamento, & in d. l. mater C. ad
 Ferrullia. & quamuis et inferatur iniuria filiis pri
 mi matrimonij, si mater secundas nuptias contra
 xerit, ut ibi per Roma. & in §. Gregoriana in auth.
 de non eligendo. &c. & in §. sed ultro cum si in aut.
 de nuptijs, tñ hac iniuria non operatur, ut mater
 debeat priuari proprietate in succedendo filio pri
 mi matrimonij, ut colligitur ex tex. in d. l. si aut in
 testatus in auth. de nupt. & et in §. si uerō intestatus
 in auth. de non eligendo &c. & per Pau. de Cast. in
 d. l. mater, ubi si uiuo filio primi matrimonij exierit
 mater fm matrimonium, quo casu iniuriam facit
 filio, si filius decesserit alijs primi matrimonij filiis
 superstitibus, non priuatur mater proprietate, nec
 usufructu illorum bonorum filij, quae aliunde ac
 quisierat, sed in illis pleno iure succedit, quia ini
 7 iuria, quam animae primi uiri intulisse dñ, non ter
 rendit ad illa bona aliunde quasita, quae nunquam
 fuerunt ipsius uiri: Sed hac rō, quae facit matrem
 priuari successionem filij primi matrimonij quoad
 proprietatem, non habet locum in bonis, quae ex
 successionem aui ad filium peruenerunt, tum quia
 nulla iniuria animae aui illata dñ, tum quia iniuria
 lata aīa uiri non se extendit nisi ad bona, quae ad fi
 lium peruenerunt ex successionem, & hereditate sui
 uiri patris ipsius filij, & non ad alia pp. iniuriam aīa
 uiri illatam, ergo cessare dñ in bonis, quae peruene
 runt ad ipsum filium ex successionem aui immedia
 tē, & pñr in casu occurrenti mater cum ipsa sorore
 succedere debebit pleno iure, ¶ Nec refragatur q
 patris appellatione auus continetur, ergo paternor
 um bonorum appellatione auita bona comprehē
 di debent, q quia fateor hoc uerum non ex uerborū
 7 ppriate, sed ex interpretatione, ut in l. iusta
 interpretatione. ff. de uerb. signi. ubi et filij appella
 tione nepos continetur, ergo in correctorijs, in qui
 bus nos sumus, non debet fieri hec interpretatio, &
 extensio, ut supra, & praesertim cum illa rō, quae fa
 cit bona paterna peruenta ad filiū non debere accē
 ri matri, q transiuit ad secundas nuptias, extantibus
 alijs filiis primi matrimonij, q rō est solum fundata
 in iniuria illata aīa primi uiri, & sic patris filij, de
 cuius successionem tractatur, nō militet in bonis aīa
 cuius successionem peruentis ad D. Hieronymum nepotē,
 cum nulla iniuria illata fuerit aīa ipsius aui ex tran
 situ nurus ad secunda uota, ut supra et dictum fuit.
 & ubicunque sumus in correctorijs, licet aliquo
 casu dici posset, extensionem posse fieri, non ta
 men unquā fieri potest, quando militat diuersa ra
 tio, ut

no, ut oēs doct. scilicet, loquentes de extensione
facienda in locis suis, q̄ aliter non refero tanq̄ in se
clarissima. ¶ Non aduersatur ēr unum, q̄ vltimo lo-
co monet Bar. in d. auth. ex testō allegando text. in l.
dedit dotē ff. de colla. bonā vbi id, quod prouenit
ab auctore, dicitur profectum, & datum contemplatione pa-
tris. l. 3. in princ. & in §. i. ff. de iure dot. ergo licet ne-
pos succedat auctori, tñ vñ succedere ipsi patri, seu in
bonis paternis, tñ quia nepos succedit in locum fi-
lij, ut in §. cum filius Inst. de hared. q̄ ab intestato,
cum ēr quia filius viuus adhuc patre dñs bonorū
patris, l. in suis ff. de lib. & posth. quia Bar. rñdet in d.
auth. ex testō, q̄ id, quod prouenit ab auctore, quis dica-
tur profectum, ut supra, non tñ dñs datum contem-
platione patris in dubio, sed contemplatione aui;
quia auctori vñ velle, quod pertineat ad nepotem, ideo
quia dando nepoti noluit auctori, quod pertineret ad
filium. Sed trium hoc est tex. in d. l. dedit loquitur,
q̄ constat expresse, quod auctori dedit dotem nepoti
aliam contemplatione magis, q̄ filij, ac ēr quia auctori
dedit dotem p̄ officium, quo tenebatur p̄ filium
cuius est onus dotare, ut in d. l. dedit dotem: & ita
rñdet Bar. ibi: Vel dici pōt. q̄ ille text. loquitur in
dote data ab auctore ipsi nepoti ex filio in patrē cōstitu-
to, & adhuc uiuenti, quia censetur ēr in dubio data
nepoti cōtemplatione filij, quia officium aui fuit do-
tare nepotem p̄ filium, ut ibi: sed qñ ipse nepos suc-
cedit ipsi auctori mortuo filio eius patre, tunc ipse ne-
pos dñs succedere ex persona sua, & non ex persona
sui patris, adeo quod id non dñs prouenire contem-
platione sui patris, sed contemplatione aui, ut not.
in l. qui in aliena §. interdum in gl. in verb. fauer ff. de
acq. her. & ibi doctores, & in l. quāsitum in princ. ff.
de leg. 1. Præterea fm Alex. in l. in quartam, §. col. ff.
ad leg. Falc. t̄ aut auctori dat aliquid nepoti, ad quod
non obligatur, p̄ filium, & tunc illud non dñs profec-
tum respectu patris, ut in iurib. supra proximē
allegat aut dat nepoti id, ad q̄ obligatur pro filio, seu
propter filium, ut in dote, q̄ dat auctori nepoti, q̄ dare
teneatur pro filio, & tunc illud censetur esse profec-
tum contemplatione patris, & non aui l. & ideo
§. fin. ff. de in rem uerf. & d. l. profectitia: auctori enim
teneatur dotare nepotem propter filium, & nō p̄pter
se, ut uoluit Bal. in auct. res que C. cōia de leg. 2. isto
modo loquitur tex. in d. l. dedit dotē, q̄ allegat Bar.
in d. auth. ex testō, & dicit Salic. in l. scimus §. reple-
tionem C. de inoff. testa. t̄ si auctori decessit ab inte-
stato, solum superstitē nepote, tunc nepos nō uenit
ad successionem ex persona patris sui, sed ex sua tā-
quam ad bona aui, non aut ut ad bona paterna, q̄
illa habuit ab auctore, & non à patre, qui non erat in re-
rum natura: quo fit, ut non possit dici, bona ex suc-
cessionē peruenire à patre, nec illius contemplatio-
ne, cum mors oīa soluat §. deinceps in auth. de nu-
p. sed ab auctore cōtemplatione ipsiusmet nepotis.
Et ideo in casu nostro ipsa mater, quæ transiuit ad
secunda uota, alijs filijs primi matrimonij existenti-
bus potest succedere filio mortuo ex primo matri-
monio in bonis, in quib. successisset filius prædictus
in bonis aui pleno iure, vñ quo ad p̄prietatem, &
usufructum, quia hæc bona non dñt paterna, ut su-
pra, ut in auth. de non eligendo & c. & in auth. de
nupt. cum simil. supra allegatis: & rō diuersitatis ma-
nifeste apparet. ¶ Præterea ēr in casu fortiori, t̄ qñ
nepos uenit ad successionem patris, uel aui unā cū
alijs fratribus, quis dicatur succedere in locum sui
patris, non tñ dñs uenire ex persona sui patris, sed ex
sua principaliter, qñ patri, qui erat mortuus tempo-
re quo delata fuit hæreditas, nunquam delata fuit
successio, ut in l. cum ibi nō. per Bar. C. de lib. præ-

teri. per Cyn. in l. 1. Cad. l. Iul. de adult. Bart. in l. 1. §.
si sic. ff. de collat. dor. & in l. 1. §. filius ff. de coniug.
cum emancip. lib. Alex. in d. l. in quartam in 14. col.
in si. uerb. & quia habeo opinionem Bar. in puris ter-
minis nostris, q̄ ēr corroborauit ultra ipsum, nec re-
perio p̄dictorem, item quia iura loquentia in hac
materia facere vñt pro nobis, cum solum mater ex-
cludant à bonis paternis, in quibus successerat fi-
lius, de cuius successione tractatur, & quoad alia bo-
na, quæ non sunt de paternis, iura matrē admittunt
unā cum alijs filijs primi matrimonij pleno iure, iō
hanc opinionē verissimā esse arbitror, quia mater
faciendo bonum opus, hoc est matrimonium legi-
timē p̄hendo ultra ipsius luctus puniendi non est p̄-
multas, & optimas rōnes ab imperatore considera-
tas in d. auth. non eligendo. secum. nuben. in §. si uero
intestatus, ubi oīno uidendum est, quia nimis lon-
gum esset referre; cuius prouisio, & constitutio cū
rōnibus suis ēr hodie uendicat sibi locum, & in cor-
recta remanet quoad bona aliunde puenta q̄ ex suc-
cessionē paterna, cuiusmodi sunt hæc, de quib. agif.
In bonis uerō paternis, quæ à patre in filium perue-
nissent, mater, quæ uellet succedere, solum punitur
p̄ transitū ad secundas nuptias, ut in auth. de nupt.
in §. si autē intestatus cum alijs, de quib. supra, & hoc
ex illa rōne, quā retuli, quæ locum non habet in bo-
nis peruentis ad filium ex successione auita imme-
diatē, & principaliter ut dictum fuit: punitur ergo
solum mater quoad bona paterna filij. Laus Deo.

S Y M M A R I U M.

- 1 Soror de iure communi fratri patrueli, et patruo, filioq; patru-
in successione fratris defuncti ab intestato præferetur.
- 2 Idē est in filio sororis præmortuæ, qui locū sororis subingreditur.
- 3 Filius sororis præmortuæ unā cum matertera alia sorore ad-
mittitur ad successionem, ad quam soror ipsa uocatur.
- 4 Filius patris in succedendo simul cum sorore non admittitur,
quamuis per statutum patruus ipse admitteretur.
- 5 Exclusus alium excludere non potest.
- 6 Exclusus semel propter aliquem semper durat exclusus, & quo-
modo hoc uerum sit.
- 7 Filia exclusā simpliciter à successione propter masculos ratio-
ne præteritionis suæ testamentum rumpere non potest.
- 8 Soror unā cum matre admittitur, excluso fratre consanguineo
tantum, etiam stante statuto, quod frater sororem excludat.
- 9 Ius tertij quando opponi possit, & quando non.
- 10 Regula, si uinco vincentem te, multo magis uinco te, multipli-
citer limitatur, & quando uera sit, & infallibilis.

E P I T O M E.

SOROR, & filius alterius sororis ab intestato simul
succedunt fratri defuncto, excluso fratre pa-
truele ipsius defuncti tam de iure cōi, q̄ de iure mu-
nicipali Bononiensi, quo cauetur, agnatos infra quar-
tum gradum excludere filios sororis, & omnibus
fœminis transfucalibus præferri, præterquam so-
roribus, cum quib. solum patris ad successionem
admittuntur. Nec soror ipsa, nec frater patruelis ex-
cludunt filium sororis, quin cum sorore admitta-
tur, quamuis frater patruelis possessionem bonorū
prius, quam ipse filius sororis adeptus esset.

C O N S I L I U M C L.

AB intestato decessit Vincentius, relictis post
se Caio fratre patruelis, titia sorore, & Sem-
pronio filio alterius sororis suæ; Dubita-
tur, quis istorum trium deberet admitti ad succe-
ssionem: & loquendo de iure communi, absque du-
bio uidetur, t̄ quod soror titia, quæ est coniun-
cta ipsi Vincentio in secundo gradu iuxta textum

TT in §.